

Kitab Daniel - Nomer Opat Puluh Genep

Istirahat jeung Kasageran Anyar

Jeff Pippenger

2024-01-10

Ku saha anu bakal diajarkeun pangaweruh? Jeung ka saha manehna bakal mere pamahaman kana pangajaran? Ka maranehna anu geus disapah tina susu, jeung geus dipisahkeun tina tetek. Sabab parentah kudu parentah kana parentah, parentah kana parentah; garis kana garis, garis kana garis; di dieu saeutik, jeung di ditu saeutik: sabab ku biwir anu gagap jeung ku basa séjén manehna bakal nyarita ka ieu umat. Ka maranehna anjeunna geus ngandika, Ieu téh pangreureuhan anu ku eta maraneh bisa mere nu capé reureuh; jeung ieu téh panyegeran: tapi maranehna teu daék ngadéngé. Tapi firman PANGERAN jadi ka maranehna parentah kana parentah, parentah kana parentah; garis kana garis, garis kana garis; di dieu saeutik, jeung di ditu saeutik; supaya maranehna indit, tuluy tibeuleugeun ka tukang, tuluy pegat, tuluy kajiret, tuluy katangkep. Ku sabab eta, dangukeun firman PANGERAN, eh jalma-jalma pangolok, anu maréntah ieu umat anu aya di Yerusalem. Sabab maraneh geus ngucap, Kami geus nyieun pasatujuan jeung pati, jeung jeung naraka kami sapuk; lamun pecut anu ngabanjir ngaliwatan, eta moal nepi ka kami: sabab kami geus ngajadikeun kabohongan pangungsian kami, jeung dina kapalsuan kami nyumputkeun diri: Ku sabab eta kieu timbalan Gusti PANGERAN, Tingali, Kami nempatkeun di Sion hiji batu pikeun dadasar, batu anu geus diuji, batu juru anu mulya, dadasar anu pasti: sing saha anu percaya moal buru-buru. Kitu deui pangadilan bakal Ku Kami diteundeun kana garis, jeung kaadilan kana unting-unting; jeung hujan es bakal nyapu jauh pangungsian kabohongan, jeung cai-cai bakal ngalelebkeun tempat panyumputan. Jeung pasatujuan maraneh jeung pati bakal dibatalkeun, jeung kasapukan maraneh jeung naraka moal nangtung; lamun pecut anu ngabanjir ngaliwatan, harita maraneh bakal diinjak-injak ku eta. Yesaya 28:9–18.

Dina taun 1863, jalma-jalma anu pongah anu maréntah di Yerusalem ngamimitian hiji pagawéan anu maju satuluyna pikeun nutupan permata-permata Miller sarta ngagantikeunana ku koin-koin jeung permata-permata palsu. Ku kituna maranéhna “nyieun hiji perjangjian jeung pati,” maranéhna “ngajadikeun kabohongan” jadi “pangungsian” maranéhna sarta “nyumput” “di handapeun kapalsuan.” Tapi maranéhna kudu diuji ku amanat poe panungtung ngeunaan “katengtreman” jeung “panyegeran,” anu disebatkeun ku Petrus dina kitab Rasul-Rasul.

Nanging sagala hal anu ku Allah geus dipidangkeun ti heula ku sungut sakabéh nabi-Na, yén Kristus kudu nandangan sangsara, ku Anjeunna geus kitu kacumponan. Ku sabab éta, tarobatliah maranéh jeung baliklah, supaya dosa-dosa maranéh dipupus, nalika mangsa panyegeran datang ti payuneun Gusti; sarta Anjeunna bakal ngutus Yesus Kristus, anu ti saméméhna geus diwawarkeun ka maranéh: anu kudu ditarima ku sawarga nepi ka mangsa mulangkeun sagala rupa, anu geus diucapkeun ku Allah ku sungut sakabéh nabi-Na anu suci ti saprak dunya dijadikeun. Sabab Musa saéstuna geus nyarios ka para karuhun, “Hiji nabi bakal dihudangkeun ku PANGERAN Allah maranéh pikeun maranéh ti antara dulur-dulur maranéh, sarua jeung kuring; ka Anjeunna maranéh kudu ngadéngé dina sagala hal naon baé anu ku

Anjeunna bakal diucapkeun ka maranéh. Jeung bakal kajadian, yén unggal jiwa anu henteu rék ngadéngé ka nabi éta, bakal dibinasakeun ti antara umat.” Enya, jeung sakabéh nabi ti Samuel jeung anu nyusul sanggeus anjeunna, sakur anu geus nyarios, geus kitu deui ngaramalkeun ngeunaan poé-poé ieu. Rasul-rasul 3:18–24.

Pétrus nétélakeun yén sakabéh nabi parantos nyarioskeun ngeunaan mangsa pangnyegerkeun sarta hujan ahir, sarta Yesaya nuju nangtukeun golongan anu nampik mangsa pangnyegerkeun pamungkas anu kajadian dina panutup pangadilan panalungtikan, nalika dosa keur dihapuskeun jeung hujan ahir keur turun. Dina mangsa éta, golongan anu geus nyieun pasatujuan jeung pati anu dirujuk ku Yesaya, numutkeun Pétrus, bakal “ditumpes ti antara umat.” Sister White remen nyarioskeun justu mangsa ieu, nyaéta reureuh jeung pangnyegerkeun anu disebut ku Yesaya.

“Malaikat anu ngahiji dina ngumandangkanna amanat malaikat katilu bakal nyaangan sakuliah bumi ku kamulyaanana. Di dieu diramalkeun hiji pagawean anu jembar lingkupna saalam dunya sarta kakuatanana luar biasa. Gerakan advent taun 1840–44 téh mangrupa pernyataan anu mulya tina kakawasaan Allah; amanat malaikat kahiji dibawa ka unggal pos misi di dunya, sarta di sawatara nagara aya minat kaagamaan anu panggedéna anu kungsi katingali di mana waé tanah ti saprak Reformasi abad ka genep belas; tapi sakabéh ieu bakal kaliwatan ku gerakan anu perkasa dina kaayaan peringatan panungtungan ti malaikat katilu.”

“Pagawean éta bakal sarupa jeung anu lumangsung dina Poé Pentakosta. Sakumaha ‘hujan tiheula’ dipaparin, dina curahan Roh Suci dina bubukana Injil, pikeun nyababkeun siki anu mulya téh mimiti tumuwuh, kitu deui ‘hujan pandeuri’ bakal dipaparin dina panutupna pikeun ngamatureun panén. ‘Mangka urang bakal nyaho, lamun urang terus narékahan pikeun nyaho ka PANGERAN: medalna Mantenna geus ditangtu sakumaha isuk-isuk; sarta Mantenna bakal sumping ka urang kawas hujan, kawas hujan pandeuri jeung hujan tiheula ka bumi.’ Hosea 6:3. ‘Ku sabab kitu, hé barudak Sion, sing mararasen jeung gumbira dina PANGERAN Allah maranéh: sabab Mantenna geus maparin ka maranéh hujan tiheula kalayan saimbang, sarta Mantenna bakal nurunkeun pikeun maranéh hujan, nya éta hujan tiheula jeung hujan pandeuri.’ Joel 2:23. ‘Dina poé-poé panungtungan, saur Allah, Kami bakal nyurahan Roh Kami ka sakabéh manusa.’ ‘Jeung bakal kajadian, sing saha baé anu nyambat kana ngaran Gusti bakal disalametkeun.’ Kisah Para Rasul 2:17, 21.”

“Pagawean agung Injil moal ditutup ku panyataan kakawasaan Allah anu kirang ti anu nandaan bubukana. Nubuatan-nubuatan anu kacumponan dina curahan hujan mimiti dina bubuka Injil baris deui kacumponan dina hujan ahir dina panutupna. Ieu téh ‘mangsa-mangsa pangnyegerkeun’ anu ku rasul Petrus dipiharep nalika anjeunna nyarios: ‘Ku sabab eta, tobatlah maraneh, sarta baliklah, supaya dosa-dosa maraneh dihapuskeun, nalika mangsa-mangsa pangnyegerkeun datang ti payuneun Gusti; sarta Mantenna bakal ngutus Yesus.’ Kisah Para Rasul 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Ujian éta dumasar kana métodologi hujan panungtungan, sakumaha dipidangkeun minangka “line upon line.” Amanat pangujian ditepikeun ku para pangawal anu ngagunakeun “another tongue,” anu digambarkeun miboga “stammering lips.” Amanat pangujian tina hujan panungtungan bakal ditepikeun ku para pangawal anu teu kungsi dilatih dina métodologi Protestantisme murtad jeung

Katolik, anu ku Adventisme geus diadopsi sapanjang sajarah pemberontakanana.

“Waktuna moal lila deui nalika ujian éta bakal datang ka unggal jiwa. Tanda sato galak bakal didesekkeun ka urang. Maranéhna anu léngkah demi léngkah geus nyerah kana tuntutan dunya sarta nyaluyukeun diri kana adat kabiasaan dunya moal nganggap éta hal anu hese pikeun tunduk ka kakawasaan-kakawasaan anu aya, tinimbang nempatkeun dirina kana olok-olok, hinaan, ancaman panjara, jeung pati. Pertarungan éta aya antara parentah-parentah Allah jeung parentah-parentah manusa. Dina mangsa ieu emas bakal dipisahkeun tina rereged dina garéja. Kasalehan anu sajati bakal écés dibédakeun tina penampilan jeung gemerlap palsuna. Loba béntang anu ku urang dipikagum ku kacaanganna bakal tuluy pareum dina poék. Dedek saperti mega bakal kabawa ku angin, malah ti tempat-tempat anu ku urang katempo ngan lanté-lanté gandum anu beunghar. Sakabéh anu maké hiasan-hiasan Bait Suci, tapi henteu dipaparin ku kabeneran Kristus, bakal katémbong dina kaéra tina katelanjangan dirina sorangan.

“Lamun tangkal-tangkal anu teu ngabogaan buah ditegor sabab ngan ukur ngabebankeun taneuh, lamun réa dulur-dulur palsu dipisahkeun ti anu sajati, mangka jalma-jalma anu nyumput bakal katémbong, sarta kalawan hosana baris ngatur barisan di handapeun panji Kristus. Maranéhna anu geus kungsi sieun jeung teu percaya ka dirina sorangan bakal nganyatakeun dirina sacara écés pikeun Kristus jeung bebeneran-Na. Anu pangléméhna jeung nu pangragu-raguna di jero garéja bakal jadi saperti Daud—daék ngalakonan jeung wani nyanghareupan. Beuki jero peuting pikeun umat Allah, beuki caang béntang-béntangna. Sétan bakal kacida nyusahkeunana ka jalma-jalma anu satia; tapi, dina ngaran Yesus, maranéhna bakal kaluar jadi leuwih ti para pamenang. Mangka garéja Kristus bakal katémbong ‘éndah saperti bulan, hérang saperti panonpoék, jeung matak pikasieuneun saperti pasukan anu mawa panji-panji.’”

Siki-siki bebener anu keur dipelak ku tarékah misionaris engké bakal tumuwuh, mekar, sarta ngahasilkeun buah. Jiwa-jiwa bakal narima bebeneran, anu bakal tahan dina kasangsaraan sarta muji ka Allah lantaran maranéhna meunang sangsara ku sabab Yesus. “Di dunya maranéh bakal ngalaman kasangsaraan: tapi sing hadé haté; Kami geus ngéléhkeun dunya.” Nalika panyakit anu ngalimpah bakal nyorang bumi, nalika kipas keur meresihan lanté panirikan Yéhuwa, Allah bakal jadi pitulung umat-Na. Piala-piala kameunangan Iblis bisa jadi diangkat luhur, tapi iman jalma-jalma anu murni jeung suci moal kagét atawa leuleus.

“Elijah nyandak Élisha tina bajak sarta nyaluyukeun ka anjeunna jubah pangbaktianna. Panggero kana pagawean anu agung tur khidmat ieu geus disanghareupkeun ka jalma-jalma anu boga élmu jeung kalungguhan; lamun maranéhna handap asor dina paningal sorangan sarta sapinuhna ngandel ka Gusti, Mantenna tangtu ngamuji maranéhna ku maparin kahormatan pikeun mawa panji-Na kalayan jaya nepi ka meunangna. Tapi maranéhna misah diri ti Allah, nyerah kana pangaruh dunya, sarta Gusti nampik maranéhna.

“Loba anu ngagungkeun élmu pangaweruh nepi ka leungit tina paningalna Allah anu nyipta élmu pangaweruh. Ieu mah lain kaayaan garéja dina mangsa anu pangmurnina.

“Gusti Allah baris ngalakukeun hiji padamelan dina jaman urang anu ngan saeutik pisan anu ngaduga. Anjeunna baris ngangkat jeung ngamulyakeun di antara urang jalma-jalma anu diajar lain ku atikan lahiriah ti lembaga-lembaga ilmiah, tapi ku pangurapan Roh-Na. Sarana-sarana ieu henteu kudu dipopohokeun atawa dihukum; éta geus ditetepkeun ku Gusti Allah, tapi éta ngan sanggup nyadiakeun kualifikasi lahiriah wungkul. Gusti Allah baris nembongkeun yén Anjeunna henteu gumantung ka manusa fana anu pinuh ku élmu jeung nganggap diri penting.” Testimonies, jilid 5, 81, 82.

“Pecut anu ngalimpas” téh mangrupa lambang tina hukum Minggu, anu mimiti dina jam gempa bumi gedé dina Wahyu sabelas. Ieu ngagambarkeun mangsa pangujian hukum Minggu anu lumangsung sacara bertahap.

“Bangsa-bangsa deungeun baris nuturkeun conto Amérika Sarikat. Sanajan anjeunna mingpin heula, tapi krisis anu sarua bakal tumiba ka umat urang di sakumna penjuru dunya.” Testimonies, jilid 6, 395.

Pas sateuacan hukum Minggu, koin-koin palsu dina impian Miller disapukeun kaluar tina jandéla, sakumaha urang Advent Laodikea dimuntahkeun kaluar tina sungut Gusti. Saterusna gereja diangkat jadi panji, “éndah saperti bulan, hérang saperti panonpoé, sarta matak pikasieuneun saperti pasukan anu mawa umbul-umbul”. Talatah Yesaya anu medal tina “basa séjén” jeung “biwir nu ngagogoda,” ngagambarkeun jalma-jalma anu dihudangkeun jeung diluhurkeun sarta anu diajar ku pangurapan Roh-Na tinimbang ku palatihan lahiriah ti lembaga-lembaga ilmiah. Jalma-jalma mabok ti Éfraim gagal dina ujian “garis kana garis,” sabab hikmah jalma-jalma pinter maranéhna geus sirna. Nubuat pikeun maranéhna geus jadi kawas kitab anu disegel.

Sajarah éta, anu numutkeun Petrus geus diomongkeun ku sakumna nabi ti saprak Samuel, nyadiakeun sababaraha gambaran ngeunaan karuksakan urang Advent anu nolak amanat hujan panungtung; tapi anu maranéhna tanggung dina mangsa hukum Minggu téh lain pati jasmani, tapi pati rohani anu dibarengan ku pangakuan kana kanyataan yén maranéhna leungit pikeun kalanggengan, sakumaha dilambangkeun ku para parawan bodo, anu dina kitab Amos hudang kana kanyataan yén maranéhna leungit.

Lah, bakal datang poé-poé, saur Gusti ALLAH, yén Kami bakal ngirimkeun kalaparan ka ieu nagri, lain kalaparan ku roti, lain ogé halabhab ku cai, tapi ku ngadéngékeun pangandika PANGERAN: Jeung maranéhna bakal ngalanglang ti laut ka laut, jeung ti kalér nepi ka wétan, maranéhna bakal bulak-balik néangan pangandika PANGERAN, tapi moal manggihanana. Dina poé éta, para parawan anu geulis jeung para nonoman bakal ngajoprak ku halabhab. Maranéhna anu sumpah demi dosa Samaria, bari nyebut, Demi hirupna allah anjeun, hé Dan; jeung, Demi hirupna ibadah Beersheba; enya, maranéhna baris tumpur, sarta moal gugah deui salamina. Amos 8:11–14.

Sanggeus nyebutkeun waktu hukum Minggu ku lambang “cambuk anu ngaguludug,” Yesaya nyarioskeun sieun jeung kahariwang anu terus lumangsung dina jalma-jalma anu geus nyieun perjangjian jeung pati.

Jeung perjangjian maranéh jeung maot bakal dibatalkeun, sarta kasapukan maranéh jeung naraka moal tetep nangtung; lamun pecut anu ngalimpas kawas caah éta ngaliwat, harita maranéh bakal diinjak ku éta. Ti saprak éta mimiti maju, éta bakal nyokot maranéh; sabab unggal isuk éta bakal ngaliwat, boh beurang boh peuting; sarta ngan saukur ngartos kana béja éta bakal jadi kasangsaraan. Yesaya 28:18, 19.

Pamahaman ngeunaan nambahanana pangaweruh anu dilambangkeun ku permata-permata Miller harita moal deui kahontal, tapi “pamahaman” ngeunaan laporan ngeunaan krisis hukum Minggu anu terus maju bakal nandaan yén perjangjian maranéhna jeung pati geus dibatalkeun. Jalma-jalma anu geus nyumput “di handapeun kabohongan,” harita bakal ngaku yén “PANGERAN ALLAH” geus netepkeun “di Sion minangka hiji dasar: hiji batu, batu anu diuji, batu juru anu mulya, dasar anu pasti,” tapi harita geus kasép. Kabohongan-kabohongan anu ku maranéhna dijadikeun panyumputan sapanjang maranéhna ngalangkungan sajarah, harita bakal disapu jauh. Loba tina kabohongan anu écés éta, bisa kalayan gampang katarima dina titingalian ngeunaan Walungan Ulai.

Kaum Millerite, saluyu jeung pamahaman maranéhna ngeunaan Daniel pasal dua, ngaidentifikasi karajaan-karajaan dina Daniel dalapan minangka karajaan-karajaan anu sarua jeung anu diwakilan dina pasal tujuh. Béda antara éta dua pasal téh nyaéta yén pasal tujuh ngawakilan unsur-unsur pulitik tina karajaan-karajaan éta, sedengkeun pasal dalapan ngawakilan unsur-unsur agamis tina karajaan-karajaan éta. Ku sabab kitu, Daniel pasal dalapan dipidangkeun ku istilah-istilah kaimaman.

Dina pasal dalapan, maké perlambang pangbédaan pikeun ngagambarkeun karajaan-karajaan, tapi unggal perlambang pangbédaan anu dipidangkeun dina éta pasal geus dikotoran, ku kituna nandakeun ayana bédana antara agama nu sajati milik Kristus jeung agama palsu milik Sétan. Embe jalu téh sato anu dipaké jadi kurban di pangbédaan Allah, tapi unggal kurban pangbédaan kudu sampurna. Embe jalu dina pasal dalapan henteu pantes dipaké jadi kurban di pangbédaan Allah, sabab tandukna henteu sarua.

Tuluy sim kuring ngangkat panon, ningali, jeung, behold, di hareupeun walungan nangtung hiji domba jalu anu miboga dua tanduk; jeung dua tanduk éta luhur; tapi nu saurang leuwih luhur ti nu saurang deui, sarta nu leuwih luhur téh tumuwuh pangpandeurina. Daniel 8:3.

Hiji domba jalu anu boga dua tanduk kalayan panjang nu béda-béda moal diidinan jadi kurban di Bait Allah, tapi perlambangna lain ngeunaan agama Allah nu sajati, nyaéta ngeunaan agama palsu ciptaan Sétan, nyaéta paganisme. Karajaan salajengna dilambangkeun ku hiji embe, anu ogé mangrupa kurban Bait Allah, tapi sakali deui eta embe geus dicemarkeun, sabab manéhna boga hiji tanduk di antara panonna, henteu miboga kasaimbangan simétri tina kasampurnaan anu diperyogikeun ku hiji kurban Bait Allah.

Jeung ari sim kuring keur nitenan, behold, aya hiji embe jalu datang ti kulon nyorang beungeut sakuliah bumi, sarta henteu noél kana taneuh; jeung embe éta boga hiji tanduk anu kacida pinunjulna di antara panonna. Daniel 8:5.

Pamustunganana, tanduk embé éta pegat sarta ngahasilkeun opat tanduk, anu ku kituna ogé ngajadikeun éta teu pantes dijadikeun kurban di Bait Allah.

Ku sabab eta embe jalu téh jadi kacida gedéna; sarta nalika manéhna keur kuat, tanduk anu gedé éta pegat; tuluy pikeun gantina mucunghul opat tanduk anu kasohor, nyanghareup ka opat angin langit. Daniel 8:8.

Bab dalapan dina kitab Daniel dimimitian tanpa nyebut karajaan Babul ku hiji lambang. Babul, karajaan kahiji dina nubuat Alkitab, geus ditetepkeun sacara alkitabiah dumasar kana dua saksi dina bab dua jeung bab tujuh; nanging dina bab dalapan Babul disumputkeun kalayan dihaja pikeun nekenkeun sipat nubuat ngeunaan kapausan anu nampa tatu anu ngabahayakeun pati anu ahirna disageurkeun. Dina mangsa ti tatu ngabahayakeun pati éta nepi ka tatu éta disageurkeun, kapausan sacara nubuat disumputkeun, atawa dipopohokeun. Panyumputan éta ogé dilambangkeun ku karajaan Nebukadnesar anu dicabut heula tuluy dipulihkeun deui.

Daniel pasal dalapan dimimitian ku hiji lambang anu langsung ngeunaan karajaan kadua ku ngenalkeun domba jalu anu ngawakilan karajaan Média-Pérsia, anu satuluyna dituturkeun ku embe anu geus ruksak anu ngawakilan karajaan Yunani. Tuluy ti salah sahiji tina opat angin, anu jadi asal tina opat tanduk Yunani sanggeus paburencay, Daniel ningali hiji tanduk leutik anu ngawakilan karajaan kaopat, nyaéta Rum. Tanduk leutik éta ngawakilan duanana fase Rum, anu digambarkeun dina opat ayat. Rum kapisir digambarkeun ku tanduk leutik dina jinis maskulin, sarta Rum kapapaan minangka tanduk leutik dina jinis feminin.

Ti salah sahiji éta, mucunghul hiji tanduk leutik, anu jadi kacida gedéna ka beulah kidul, ka beulah wetan, jeung ka nagri nu éndah. Eta tanduk jadi gedé, nepi ka ka pasukan sawarga; sarta eta ngalungkeun sabagian tina pasukan jeung tina bentang-bentang ka bumi, tuluy nincak éta sakabéhna. Malah, manéhna ngagedékeun dirina nepi ka ngalawan Pangeran pasukan éta, sarta ku manéhna kurban sapopoé dicabut, jeung tempat tempat suci-Na diruntuhkeun. Jeung hiji pasukan dipasrahkeun ka manéhna ngalawan kurban sapopoé ku sabab kajahatan, sarta eta ngalungkeun bebeneran ka bumi; jeung eta meta, sarta hasil. Daniel 8:9–12.

Tanduk leutik ti Roma anu asup kana narasi dina ayat salapan dipidangkeun dina wangun jender maskulin, teras dina ayat sapuluh tanduk leutik éta dipidangkeun dina wangun jender feminin, tuluy dina ayat sabelas tanduk leutik éta dipidangkeun dina wangun jender maskulin, teras dina ayat dua belas tanduk leutik éta sakali deui dipidangkeun dina wangun jender feminin.

Dina pasal dalapan nyumputkeun karajaan nu kahiji, tuluy dua karajaan saterusna digambarkeun minangka sato-sato tempat suci nu geus ruksak, sedengkeun karajaan nu kaopat digambarkeun ku hiji tanduk. Tanduk éta sacara nubuat geus kacemar, sabab mimitina nembongan minangka lalaki, tuluy awéwé, tuluy lalaki deui, sarta ahirna awéwé.

Awéwé ulah maké anu kagungan lalaki, kitu deui lalaki ulah maké pakéan awéwé; sabab sakur anu ngalakukeun kitu téh jadi kakéjikeun ka PANGERAN Allah maranéh. Ulangan 22:5.

Wujud jalu tina tanduk leutik Roma kapisir kapanggih dina ayat salapan jeung sabelas, ari wujud bikang tina tanduk leutik Roma kapausan kapanggih dina ayat sapuluh jeung dua belas. Jinis

kelamin tanduk leutik éta kanyahoan ku cara nitenan kecap-kecap Daniel dina tataran naskah aslina, hiji hal anu teu bisa katenjo ku Miller, sabab anjeunna ngan ngagunakeun Cruden's Concordance, sarta Cruden's Concordance teu méré katerangan naon-naon ngeunaan basa aslina. Gonta-gantina jinis kelamin sapanjang opat ayat éta dipikawanoh ku para panarjamah Alkitab King James, sarta maranéhna mémang ngajaga jinis-jinis kelamin éta dina éta petikan, upama anjeun terang naon anu kudu ditenjo.

Para panarjamah nyaraho ngabédakeun antara tanduk leutik anu maskulin jeung anu feminin dina ayat salapan nepi ka dua belas, sarta maranéhna ngagambarkeun éta bédana ku kecap "it." Kecap "it" dipaké pikeun tanduk leutik nalika éta aya dina wangun femininna. Tingali Daniel pasal dalapan, ayat sapuluh:

Sarta jadi pohara gedéna, nepi ka ka pasukan sawarga; sarta sawatara ti pasukan éta jeung ti béntang-béntang dicampakkeunana ka taneuh, tuluy diinjak-injak. Daniel 8:10.

Éta "beuki gede," sarta "ngagugurkeun," ku kituna ngaidentifikasi tanduk leutik téh minangka awéwé éta. Ayat dua welas nyatakeun:

Jeung hiji pasukan dipasrahkeun ka anjeunna ngalawan kurban sapopoe ku lantaran palanggaran, sarta eta ngabantingkeun bebeneran kana taneuh; sarta eta ngalaksanakeun kahayangna, jeung hasil. Daniel 8:12.

Dina ayat dua belas, kecap "him" ditambahkeun, sarta henteu ngawakilan tanduk leutik éta kalawan akurat, sabab tanduk leutik dina ayat éta dua kali dicirian minangka "it," ku kituna ngagambarkeun wangun feminin. Para panarjamah écés ngakuan bédana gender anu dijieun ku Daniel, tapi maranéhna henteu pasti ngeunaan naon anu dimaksud ku Daniel, sarta maranéhna ngusahakeun sangkan tanduk leutik dina ayat éta jadi maskulin dina gender ku nambahan kecap miring "him," tapi éta henteu didukung ku kecap-kecap Daniel sorangan. Kecap-kecapna nandaan yén tanduk leutik éta feminin, sarta "it" (tanduk leutik feminin éta), ngalungkeun bebeneran ka taneuh, sarta "it" (tanduk leutik feminin éta), ngalaksanakeun jeung hasil ngembang.

Dina ayat salapan, frasa "tanduk leutik" aya dina jenis kelamin maskulin sarta ngawakilan Roma kapid. Éta asalna tina salah sahiji "opat angin" anu jadi pamecahan Kakaisaran Yunani. Dina ayat éta, saluyu jeung sajarah, Roma kapid nalukkeun tilu wewengkon géografis nalika éta nyekel kalungguhanana dina tahta bumi.

Jeung tina salah sahijina kaluar hiji tanduk leutik, anu tuluy jadi kacida gedéna, ka kidul, ka wetan, jeung ka tanah nu endah. Daniel 8:9.

Dina ayat ka sabelas (anu jadi salah sahiji medan utama paséa ngeunaan "the daily"), tanduk leutik téh digambarkeun ku kecap "he," "him," jeung "his."

Enya, anjeunna ngabesarkeun dirina nepi ka Pangéran pasukan; ku anjeunna kurban sapopoe dicabut, jeung tempat pangsucina diruntuhkeun. Daniel 8:11.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

“Unggal prinsip dina firman Allah boga tempatna, unggal kanyataan boga patalina. Jeung sakumna wangunanana, dina rarancang jeung palaksanaanana, mere kasaksian ngeunaan Pangarangna. Wangunan anu saperti kitu moal tiasa dipikiran atawa diwujudkeun ku akal mana waé iwal ti akal Nu Teu Aya Watesna.” Education, 123.